

Onderwijs is passie

Het Financieele Dagblad 21 februari 2008

Als iemand verliefd is op leren, dan ben ik het. Vanaf het moment dat ik begon met mijn eigen bedrijf, houd ik me intensief bezig met onderwijsinstellingen. Om zelf goed op de hoogte te blijven en om stage-en afstudeermogelijkheden te kunnen bieden aan studenten.

Mijn liefde voor leren gaat zover dat ik, als ik de ruimte vrij kan maken, graag verder wil studeren. De vele positieve reacties op mijn columns zetten me aan het denken. Ik overweeg te promoveren op het onderwerp 'de economische meerwaarde en het meetbaar maken van diversiteit'. Hier en daar heb ik mensen gepolst. Professoren moedigen me aan en economen willen me helpen. Na elk gesprek heb ik meer motivatie en betere argumenten.

Onderwijs staat hoog in mijn vaandel. Mij heeft het geholpen te worden wie ik ben. Het heeft grote invloed op de ontwikkeling van onze kinderen. De toekomst van ons land hangt ervan af.

Veel gaat goed, maar er kan nog veel verbeterd worden. Ik vergeet nooit dat mijn vrouw en mij 24 jaar geleden op de TU Delft geadviseerd werd om géén universitaire studie te volgen. Dat zou voor ons te moeilijk en zwaar zijn. Was ik minder overtuigd van mijn capaciteiten geweest, dan stond ik nu misschien in een fabriek.

Jaren later, toen mijn oudste zoon te horen kreeg dat hij beter naar de mavo kon, schrok ik me dood.

Zijn cijfers waren niet de hoogst haalbare, maar de conclusie was verkeerd. Mijn ervaring én de eigen wil van mijn zoon hebben ervoor gezorgd dat hij nu binnen een jaar als civiel ingenieur afstudeert en sinds hij duaal studeert uitsluitend heel hoge beoordelingen krijgt. De geschiedenis herhaalt zich vaak. Dus ik schrok niet toen mijn jongste het advies vmbo kreeg. Het ergste was dat hij zelf zei niet beter te kunnen, 'want de school had het gezegd'. Gelukkig heeft hij dit advies genegeerd en probeert hij nu zijn grenzen te kennen. Een lange weg, maar het komt goed.

Tijdens ouderavonden hoor ik soms ongelofelijk foute dingen. Sommige leraren zeggen 'wiskunde is moeilijk', 'oppassen met natuur en techniek!' of 'exacte vakken zijn geen pretpakketten'. Dit bezorgt mij koude rillingen. Er wordt voorbijgegaan aan dat 'makkelijk' en 'moeilijk' relatieve begrippen zijn. Wat voor mij moeilijk is, is voor een ander makkelijk. Bovendien spelen aanleg, intelligentie, interesse en een hoop andere zaken een rol. Genoemde soort opmerkingen zegt meer iets over de capaciteiten en het niveau van de leerkracht dan die van het kind. Het ergste is dat het wél invloed heeft, want als je zoiets hoort, durf je dan als kind te kiezen voor deze vakken? Is het vreemd dat we een tekort hebben aan studenten in de technische beroepen en te weinig mensen die wetenschappelijk onderwijs volgen of promoties doen?

Binnenkort heb ik een expertmeeting over de verbetering van ons onderwijssysteem. De ambitie is onder meer om bedrijfsleven en onderwijs dichter bij elkaar te brengen en enthousiasme en passie weer een plek te geven in de scholen.

Alleen als de leerkrachten positief en met plezier voor de klas staan, kunnen leerlingen tot bloei komen. Daar wil ik me hard voor maken.

Navid Otaredian is directeur van Advexis en verbonden aan managementcentrum De Baak.